

Boty u trávy od Petry Jančkové

Potkala jsem boty a měly se k sobě. Šlapaly jedna za druhou, šťastny že jsou spolu. Když měla První rozvázanou tkaničku, Druhá se ochotně zastavila a počkala, až si ji zaváže, a naopak.

Protože šlapaly pořád spolu, stalo se, že si obě prošlapaly díru do podrážky a musely jít do opravy. Obuvník je opravil, ale ouha – jedna nová podrážka byla silnější. Už nemohly boty šlapat pěkně vedle sebe a vesele se na sebe smát. Teď už První neviděla Druhé na jazýček a bylo jí z toho smutno. Zakopávala a rozvazovala se jí tkanička pořád dokola. Druhá z toho byla také smutná, ale výhled, který se jí naskytl díky nové podrážce, se jí docela líbil. Postupně zapomínala na trampoty s První a vykračovala si sama. Rozhlížela se po krajině, libovala si jaké je to pěkné, že na První nemusí čekat a může jít kam chce.

Na cestě byla jáma a Druhá, jak se tak rozhlížela a nedávala pozor kam šlape, do té jámy spadla a ne a ne se vyškřábat ven. A k tomu všemu si roztrhla novou podrážku. Zůstala sedět na dně jako stará papuč a začalo jí být do breku. Jak to, že je v díře. Ještě před chvílí si tak pěkně vykračovala po cestě, nic jí nechybělo, sluníčko na ni svítilo. Teď si Druhá vzpomněla na První a pustila se do volání o pomoc. Volala a volala, prosila, aby První přišla, podala jí dolů tkaničku a pomohla jí z té jámy ven. Jenže nikdo nepřicházel a Druhá začala nabírat do pláče, až se jí rosily tkaničky.

Ze samého pláče usnula a zdál se jí sen. Byla ve vysoké trávě, tak vysoké, že ani nebe neviděla, a hledala První. Běhala, volala, rozhlížela se na všechny strany, stoupala si na špičku, až se nakonec odrazila a vyskočila tak vysoko, že uviděla sluníčko, nebe, dokonce i První, která ležela nedaleko. Chtěla na ni zavolat: „Haló, tady jsem,“ ale v tu chvíli se probudila na okraji jámy. To měla radost. Otočila se na podpatku a cesta necesta pelášila domů, jako by jí za patou hořelo, nic nedbala na pošramocenou podrážku.

Doma jí První nemohla ani poznat, rozvázaná tkanička, vyplazený jazýček, zaprášený podpatek a páni – i nová podrážka docela zničená. A tak obě zase putovaly do opravy. Obuvník si dal tentokrát záležet a rádně Druhou opravil. Boty se zaradovaly a šlapaly zase spolu.

A jestli se neprošlapaly, šlapou ještě dodnes.